

Εκτός ελέγχου

xenofonb@gmail.com

Η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού είναι πολύ περισσότερο προϊόν ενός ασυγκράτητου κι επικίνδυνου λαϊκισμού παρά πολιτικών θέσεων και ιδεολογικών ζυμώσεων.

Η Δημοκρατία ως... επιθεώρηση!

Τον τελευταίο καιρό έχουμε γίνει μάρτυρες των θεατρικών παραστάσεων του κυρίου Ψινάκη στον Δήμο Μαραθώνα. Παρακολουθούμε ένα πολιτικό Δελφινάριο στο οποίο, αν και δεν έχουμε κόψει εισιτήριο, πληρώνουμε με βαρύ τίμημα. Αν τα ζητήματα λύνονταν με επιθεωρησιακής αισθητικής φτηνά αστεία, με αγοραίες σαχλές ατάκες και με το τίναγμα του μαλλιού, ο κόσμος θα είχε λύσει προ πολλού τα προβλήματά του και πρωθυπουργός της χώρας θα ήταν πιθανόν ο Σεφερλής - μακρυμάλλης!

Το ότι απέτυχε το πολιτικό σύστημα, δεν σημαίνει ότι πρέπει να γεμίσουμε την πολιτική σκηνή της χώρας με χιουμορίστες που παριστάνουν τους Ρομπέν των Μαραθώνων. Ο μάνατζερ μαραθωνομάχος προσπαθεί να διοικήσει τον δήμο μετατρέποντας τις δημοτικές συνεδριάσεις σε τηλεοπτικό σόου, με χειροκροτήματα και κλακαδόρους. Έτσι, ωστόσο, δεν αντιμετωπίζεται το έλλειμμα, ούτε καν οι βουλωμένες αποχετεύσεις από τη λυματική ρητορεία του χαριτωμένου δημάρχου - μάνατζερ που παρακολουθούμε χάσκοντες, καθότι λαός της πλάκας.

Εδώ βρισκόμαστε μπροστά σε τρία βασικά ζητήματα: Το πρώτο είναι ότι η κρίση μάς παρέδωσε αμάσητους σε έναν ακραίο λαϊκισμό. Η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού είναι πολύ περισσότερο προϊόν ενός ασυγκράτητου κι επικίνδυνου λαϊκισμού παρά πολιτικών θέσεων και ιδεολογικών ζυμώσεων. Στο πρόσωπο του Ψινάκη παρακολουθούμε την άλλη, και αρκετές φορές περισσότερο

αποτρόπαιη, όψη ενός χυδαίου ρατσιστικού φαινομένου.

Φανταστείτε τον πρώην δήμαρχο και νυν «κουκλίτσα μου» να αποκαλεί «χαριτωμένα» - κι αυτός - τον κύριο Ψινάκη, για παράδειγμα, «παλιοσαδερφή»! Ο ένας θα γινόταν αποδιοπομπαίος τράγος ολόκληρης της κοινωνίας - και δικαίως - ενώ ο άλλος παραμένει χαριτωμένος - αδικώς - γιατί έτσι μας τον έχει καπελώσει η τηλεοπτική δικτατορία.

Τρίτο και τελευταίο - και σημαντικότερο: Ο κύριος Ψινάκης, ως μάνατζερ, γνωρίζει πολύ καλά το παιχνίδι της δημοσιότητας και των εντυπώσεων. Ενώ λοιπόν είναι ξεκάθαρα ακροδεξιός (πολιτεύτηκε με τον Καρατζαφέρη), απογυμνώνει τα πρόσωπα από την πολιτική τους ιδεολογία με χαριτωμενιές, αλλά προσεταιρίζεται όλο το κομματικό κοινό, μια και βρίσκει τη Δούρου συμπαθέστατη και γουστάρει τρελά τον Μπουτάρη. Εμφανίζεται ως απολιτίκ - όπως το συνηθίζουν οι περισσότεροι ακροδεξιοί -, λες και η πολιτική τοποθέτηση είναι ψώρα, και περνά το μήνυμα ότι οι τίμιοι και ικανοί μάνατζερ θα ξεβρομίσουν τους δήμους από τους κλέφτες πολιτικούς.

Εν κατακλείδι, καταφεύγει σε ευτελή και χυδαία εμπνεύσεως τεχνάσματα. Φωνάζει τα πρόθυμα τηλεοπτικά συνεργεία και δηλώνει εις επήκοον του πανελληνίου: «Δυστυχώς, επτωχέυσαμεν» και την επομένη κιάλας το διαψεύδει.